

var stillet i Udsigt ved det Finanslovforslag, som ved Samlingens Begyndelse blev lagt paa Tingets Bord. Men naar der tillige skulde være Tale om en eventuel Nedsættelse senere, hviler der, som sagt, en saadan Usikkerhed over Skytteforeningernes Forhold, at man kommer ind paa noget ganske andet end det, der har været Forudsætningen for vor Stilling. Nogen ligefrem Aftale, som den højtærede Minister talte om, er der ikke truffen mellem Udvalget og Ministeren. Hvis der var truffet en saadan, kunde vi simpelthen pege derpaa. Men jeg maa fastholde, at der kun har været Tale om en Udsættelse, og det, at der kun var Tale om en Udsættelse, var netop Forudsætningen for hele vor Stilling.

Jeg vil tilføje, at indenfor Flertallet — jeg taler om mine Meningsfæller saavel som om Medlemmer af andre Partier, der se paa Sagen paa samme Maade som vi, og slet ikke om de Forudsætninger, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) eller andre have haft — fik vi det positive Indtryk, at om Nedsættelse vilde der ikke blive Tale. Ud fra denne Forudsætning er det, vi have tiltraadt dette Forslag. Og jeg forstaar oprigtig talt ikke den Bitterhed, der synes at være over, at vi, da denne Forudsætning er bristet, indtage den naturlige og rimelige Stilling, som ethvert af de ærede Medlemmer ved, vi vilde have indtaget, hvis det under Forhandlingerne i Finansudvalget var blevet klart, at saaledes laa Forholdene. Disse Ord gælde de Bemærkninger, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen). De Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds overfor mig, har allerede Udvalgets Formand omtalt, saa dem finder jeg ingen Anledning til at komme ind paa. Det ærede Medlem fra Fredericia sagde, at der maatte være sket noget nyt, der havde bevirket, at vi nu udtalte os saaledes, som vi gøre. Der er ikke sket det allerfjerneste nye, ikke noget som helst udover Forhandlingerne her i Salen i Dag. Der er simpelthen sket det, at vi have fremhævet den Forudsætning, ud fra hvilken vi have tiltraadt dette Forslag.

Det, som jeg altsaa vil fastslaa med Hensyn til den Stilling, vi have indtaget, er, at vi have tiltraadt Nedsættelsen med Motivering, og saaledes er det ogsaa

blevet tilført Finansudvalgets Protokol. Vi have udtrykkelig fremhævet, at vi kunde gaa med til en Udsættelse, der forhaabentlig kun var af ganske kortvarig Natur, men derimod have vi absolut ikke kunnet gaa med til, at der kom til at hvile den Usikkerhed over hele Skytteforeningsbevægelsen, som der vil hvile, naar det ser saaledes ud for Ledelsen, at der eventuelt kan være Tale om, at dette Ting vil støtte Forslag om betydelige eller blot nogle Nedsættelser. Derfor maa vi have dette Tings Stilling klareret, det skyldte vi Skytteforeningsbevægelsen. Naar disse Spørgsmaal ere kastede ind i Diskussionen, skyldte vi Skytteforeningsbevægelsens Ledelse at klare Tingets Stilling, og det kunne vi nu kun gøre ved at stemme imod Ministerens Forslag.

Halsted: Jeg vil blot gøre opmærksom paa, at jeg har gentagende pointeret, at jeg kun modstræbende kunde give mit Minde til at gaa med til Nedsættelsen og kun gjorde det under den udtrykkelige Udtalelse til Ordføreren, at dette ikke alene udelukkende var en Udsættelse, men at der ikke kunde være Tale om yderligere at beklippe Bevillingerne til Skytteforeningerne.

Berntsen: Den ærede Minister fralagde sig med Iver at være Skytteforeningernes øverste Chef, men for at betegne Skytteforeningernes civile Karakter har Rigsdagen med Villie opført Bidraget til Skytteforeningerne paa Indenrigsministeriets Budget, ikke paa Krigsministeriets Budget, og hvad mere er, Skytteforeningernes Love stadfæstes og godkendes af Indenrigsministeren, saa den højtærede Minister kan efter min Mening ikke fralægge sig, at han i Virkeligheden, for saa vidt Statens Forhold til Skytteforeningerne angaar, er Chef for de danske Skytteforeninger. At han ikke holder af at være det, gør mig ondt, men han kunde da endelig nok blive fri, han kunde vige den Plads, han indtager, hvis det generer ham i alt for høj Grad at indtage den.

Til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) skal jeg kun sige, at den sidste Tale, han holdt for et Øjeblik siden, jo var en gammel Tale, som vi have hørt flere Gange før, og for at stadfæste, at det var et Opkog af gamle Udtalelser, tog det ærede Medlem Rigsdagstidenden og læste op, hvad han tidligere har sagt om den Sag. Men til at gennemgaa det ærede Medlems gamle